Jag botar män

MEDELS HEMBEHANDLING.

Det är lika lätt och effektivt att underkasta sig behandling i sitt eget hem som på vårt kontor. Ni kan spara tid och pängar Ni får den bästa behandling. 25 års erfarenhet.

Fri undersökning.

Specialister på hårdnackade kroniska och nervsjukdomar.

Vi bota ont i ryggen, nedstämdhet, dåligt minne, förlust av livsmodet och annat, som hindrar eder i edert arbete. Botar även blodförgiftning, njur- och urinsyresjukdomar.

Fria läkarråd. Skriv efter bok och symptomschema, som sändes i omärkt kuvert.

Svenska talas och skrives.

Rimliga arvoden.

HINZE MEDICAL INSTITUTE

20 och 22 Washington Avenue, Minneapolis, Minn.

GÖR EDERT EGET

LAGERÖL

Hemma—ingen speciell ekipering—från vår rena och populära

Hop-Malt Beer Extract

Enligt Temperance Act

Detta är ett födoämnesöl, mera behagligt, närande och bättre än någon maltdryck ni kan köpa i flaskor. Drick allt vad ni önskar av det. Lätt att göra. Drycken, som "upplivar men icke berusar." Rikt, vitt skumm, naturlig färg, friskt och bornerande. Edra vänner skola bekräfta eder mening: "Det bästa man någonsin smakat."

	Dussinvis	Styckvis
Stor burk, gör 7 gallons...	$1.17	$1.75
Litch burk, gör 3 gallons...	83	1.25
Provburk, gör en gallon...	33	50

Sänd money-order eller postal note. Förskottsbetald över Canada. Agenter önskas över allt.

HOP-MALT COMPANY, LTD.
Dept. O-3, 92 Kingt St., W., Hamilton, Ontario.

M. JØRGENSEN

Dam- och herrskrädderi

Tillskärning efter prof. Mitchells system, N. Y.

FÖRSTA KLASSENS ARBETE
BILLIGA PRISER

FÄRDIGSYDDA KLÄDER FRÅN DE BÄSTA FABRIKER ALLTID PÅ LAGER

OBS.! Winnipegs största skandinaviska skrädderiaffär

M. JØRGENSEN

398 Logan Ave. Winnipeg, Man.

ABINGDON HOTEL

7—9—11 Abingdon Sqare, New York, U. S. A.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

SE OSS

om ni önskar land i Winnipegdistriktet. Nu är tiden att välja eder farm, medan ni kan se vad landet producerar.

Hallberg Realty Co.

661 Main Street

FOUNTAIN HOUSE

(Mitt emot Svenska Lutherska kyrkan)

När ni besöker Winnipeg, varför inte taga in på Fountain House. Gör oss ett besök och ni kommer säkerligen att besöka oss igen.

G. Anderson
innehavare

Drick SVENSK-ÖL!

den mest välsmakande dryck under den varma årstiden.

Köp från eder handlande eller skriv til

The Swedish Canadian Sales Limited.

208 Logan Ave., Winnipeg, Man.

För kvinnors sjukdomar.

Dr. Martel's kvinnopiller ha blivit beställda av läkare och säljas av pålitliga apotekare över allt för över tet fjärdedels århundrade. Tag intet substitut.

KRÄFTA

och tumörer framgångefullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

JANINAS HJÄRTA

Av Marika Stjernstedt.

(Forts. från föreg. Nr.)

Kopparslanten.

Janina Zabielow lät händerna sjunka ned i knäet, hon satt kvar vid flygeln medan de sista ljudvågorna dallrade bort i instrumentets inre. Därpå reste hon sig ,och för att dölja den förlägenhet hon aldrig kunde övervinna när främmande hörde henne spela, gic khon beslutsamt, hastigt över golvet.

I samma stund var det Stefan Sienkowski trädde in.

Det var den första onsdag han visade sig vid gamla fröken Zabielows teaftnar, vilka ej hade rykte om sig att vara roliga. Två föregående onsdagar hade Janina förgäves väntat honom, hon hade tänkt: är det så att jag gjort något intryck på honom, skyndar han att åter få träffa mig..... Men då han uteblev ,hade hon på sitt vanliga snabba sätt gjort räkningen med det och beslutat att inte mer tänka på saken. Jag har varit naiv, sade hon sig själv, jag har förblandat artighet med intresse. Och hon ville ej vidare minnas det.

Men alit sköt nu blixtsnabbt åter genom hennes tnkar, medan hon räckte honom handen och såg in i hans ansikte, som föreföll henne vackrare än förut men också i dag påfallande nervöst. De stodo båda mitt på golvet.

— Var det ni som spelade? sade han. Jag hörde det medan jag lämnade av min rock.

— Ja det var jag.

— Naturligtvis Chopin.

— Varför säger ni naturligtvis? Det var endast en händelse, det var någon som begärde det.

— Själv föredrar jag också Chopin, sade Stefan och gick därpå hälsande vidare.

Replikerna hade fallit som från en scen med något den hårdnackade grimas som människor göra då de dölja sig för varandra. Janina reflekterade: det är dock så att han vill mig något — och i nästa stund: honom ska jag ha — och i den nästa: jag bryr mig ju inte alls om det!

Hon stannade framför en spegel och rättade litet på håret med krökta fingrar. Hon hörde Stefan hälsa på var och en i det lilla sällskapet, lyssnade till vad var och en sade. Hennes faster uppehöll honom en lång stund med försäkringar om hans älskvärdhet, Janina hörde att hon riktigt gjorde sig till. Hon såg på sin egen bild i spegeln, hennes händer hade lugna och utdragna rörelser, någon hade en gång sagt: ni har snälla händer — eller kanske: edra händer uttrycka godhet. Hon tänkte på det med välbehag, som man tänker på ett gångbart värde.

Stefans moder satt i soffan, omgiven av efm eller sex damer som lyssnade till henne. Hennes tungsinta ögon lyste av gott humör. Hon tyckte om små kretsar och smått folk och räknade omedvetet Zabielows dit, emedan de för hennes förhållanden voro fattiga och nödgades tränga ihop sina gäster i en liten hyrd salong med Stereotypa möbler, på ett hotell som visserligen var gott men icke första klassens. Den gamla fröken Zabielow roade henne också med sina skvallerhistorier från en dunkel värld av fromhet, välgörenhet, krämpor och matlagning. Att samtalet i dag var mera världsligt, berodde på de andra damerna.

Från grevens rum som för tillfället apterats till rökrum hördes herröster och det torra ljudet av kastade tärningar och flyttade dominobrickor. Greven hade ett par gamla vänner hos sig, genom den öppna dörren såg man skymten av en liten förtorkad vithårig gubbe, den utvisade polske abbén Roman, en nihilist av gammal skola som beskyddades av alla den aristokratiska kretsens damer, fick deras almosor och delade ut dem, verkligen med stor oegennytta, ty en mera luggsliten kaftan än hans sågs väl knappast i en salong.

Janina gick fram till bordet. Fru Sienkowska räckte med en flygande rörelse ut handen efter henne och förde henne till stolen närmast sin egen. I en djup fåtölj intill satt fru Wodzinska, som alltid majestätisk och juvelprydd. Hon hade ansett det vara sin skyldighet att komma en afton, då hon ju känt den avlidna grevinnan, men hon var vid ett förskräckligt misshumör över sina uppoffrade timmar. Hennes båda döttrar hade tagit plats bredvid varandra i en låg soffa; de buro matt blå klänningar och framkallade tanken på något dyrbart och urblekt. Tekla, den äldsta, blickade drömskt rätt framför sig, men den yngre bläddrade i en illustrerad tidskrift och hennes ögon stannade vid de sidor där det förekom eleganta kvinnor, aktriser eller furstinnor, och hon granskade dem inträngande.

Fru Sienkowska fingrade på några små knappar på Janinas dräkt för att förvissa sig om att de verkligen voro annat än billigt modekram, och hon fann genast gillande att de voro antika. Hon nickade och sade därpå med sin genomträngande röst:

— Ni unga, vackra, har ni ännu några egna tankar i ert huvud? Är ni lycklig? Hur kan man fråga så! Men jag minns knappt när jag själv var så ung. Min man var också mycket äldre än jag. När han efter middagarna under förlovningstiden satt och kurtiserade mig, somnade han ofta. Jag grät naturligtvis, men gifta mig ville jag! Vill ni?

— Ja helst, svarade Janina enkelt.

Flickan med den illustrerade tidskriften såg upp och skrattade till. Fru Sienkowska fortsatte road:

— Hör då ett råd: göra bara ett gott parti. De flesta människor inbillar sig ändå att de äro fasligt olyckliga, men olyckan är mindre kännbar och mera övergående för den som åker i landå med prima fjädrar än för fotgängaren med halvslitna kängor och obetalda skomakarräkningar!

— Ni predikar just en skön visdom, pep fastern, en liten gumma med sluga ögon och vass näsa som suttit och viskat med en annan äldre ogift dam.

Fru Sienkowska sade generöst:

— Kära fröken, jag är viss om att ni i grund och botten håller med mig. Det existerar intet ideal för en man, ingen kan passa alla. Kvicka karlar lyssnar endast till sig själva och snillena är inte alltid värt reniiga, det vet ju var människa.

Fru Wodzinska bröt nu av:

— Den där gamla historien, sade hon. Huvudsaken är väl att man roar varandra och inte att man badar! Och hon reste sig misslynt och skred ut i herrarnas rum för att om möjligt där finna mera nöje.

Janina såg efter henne — och hennes ögon stannade vid Stefan, som stod i dörren och lamt tycktes deltaga i något samtal därinne. Hans spända och trötta ansiktsuttryck var starkt belyst..... Flyktigt, utan sammanhang, drog minnet av gårdagens timmar i ateljén vid rue Bonaparte genom hennes sinne och det förekom henne knappast längre upplevat.

Hon blickade sig omkring i rummet. För dörrar och fönster hängde tjocka gula gardiner i gammalmodig drapering, på väggarna sutto kopior av ett par av franska åttiotalets mästerverk och bastanta guldramar. Längst borta brann ett enda ljus på flygeln och lyste upp en vit fyrkant på notstället.... Hon märkte att Tekla Wodzinska iakttog henne och hon smålog då hastigt och började åter konversera. Vad ska man tala med en sådan ung flicka om, tänkte hon, och hon sökte rådvill till de alldagligaste ämnen.

Plötsligt begärde fru Sienkowska en kortlek och började lägga upp en patience på bordet.

— Jag lägger Laxstjärten, sade hon, den är rolig men den går rätt sällan ut. Är det någon av er som tänker på något?

— Ja, svarade Tekla och smög nervöst sin hand in i Janinas. Denna sade:

— Att du verkligen kan tro på sådant!..... Men inom sig själv tänkte hon: Går patiencen ut blir jag lycklig.

Fastern hade åter börjat viska med den andra gumman. De talade om präster. På bordets tjocka duk smällde korten emot varandra och fru Sienkowska hanterade dem med snabba taskspelarrörelser. Någon gång blickade hon upp och såg road på de unga flickorna. Unga ansikten, sade hon, unga ansikten! Släta, jämna, utan en enda av dessa rynkor som man börjar kalla intressanta då de omöjligt längre kan borteskamoteras. Knekt da mkung. Finns det en sak jag kunde begråta, vore det väl mina tjugu år!

— Ja, sade Janina tveksamt, så har jag tänkt att man skulle känna det. Men hon var glad att fru Sienkowska ej tycktes ha hört henne och ingenting svarade. Hon kände icke patiencens gång och följde liknöjt kortens flyttningar, medan Tekla trängde sig upp emot henne under verklig eller spelad iver och emellanåt lät höra små utrop. Hon tyckte sig säkert veta att Tekla tänkte på Stefan, hon visste det ehuru utan anledning.... Ur en liten blomsterskål på bordet tog hon en luktviol och började tugga på den, men då hon märkte att det enerverade den andra upphörde hon åter med det.

— Nej der här är omöjligt, sade fru Sienkowska plötsligt, och hon kastade korten om varandra på bordet, det går inte. Så grep hon efter en stor bonbonniär och började välja bland läckerheterna i den. Det gick inte. Kära barn, fortfor hon på sitt rastlösa sätt, gör mig nöjet spela litet mer Chopin, detsamma ni spelade nyss, jag vet inte vad det var, men det påminner mig om någonting.....

— Ja spela litet, stämde fröknarna Wodzinski artigt in.

Janina reste sig och gick till flygeln.

Utan att göra den vanliga inledningspausen för att synas tänka efter var eller med vad hon skulle börja, slog hon genast in på ett av preludierna. Från faderns rum kommo i detsamma flera personer ut och samtalet kring bordet blev livligare. Hon kunde höra abbéns hackiga röst, och det var väl frågan om någon utfattig landsman som svurit att skjuta sig om han inte blev hjälpt. Alla utfattiga landsmän levde på abbén, och han trodde dem alla och hade sömnlösa nätter för deras skull och nekade sig maten. Hon hade en gång bebsökt honom på hans rum, det var en iskall smutsig vindskupa, full av böcker och papper och med en liten skänk, i vilken hon funnit torrt bröd och ett par fikon.....

Hon spelade utan noter, dämpat, fort, vituosmässigt, hennes ögon voro halvslutna, hennes huvud litet bakåtböjt. Från preludiet gick hon över till en ballad, därefter till ett annat stycke för att slippa sluta och därmed väcka lyssnarna, och hon spelade väl i en halv timme oavbrutet, i en växande förnimmelse av ro och behärskning. Småningom blev abbén borta och alla andra bilder, och hon flöt ut i något som liknade hvaets oändlighet..... det blev grått, blått, glimmande, rörligt, utan slut omkring henne, hon kände det som om hon vuxit, hon steg uppåt som en flamma när det icke blåser, och det var helt stilla, likt azurn när man blickar dit upp en sommardag..... hon steg och steg och hon log; jag kan vad jag vill, tänkte hon stolt..... och hon flöt ut i alla detta blå som bar henne, vaggade henne långt bortom världar.... Men i nästa minut sjönk hon igen, det ropade inom henne, hon besvor i ödslighet och ångest, isande vindar kylde kring hen nespanna..... hennes fingrar löpte, löpte, löpte, och nu steg hon åter, ja hon stiger igen, högre än någonsin, hon stiger..... fingrarna löpte, löpte, hennes bröst vidgades och drog henne uppåt i en kall och övermodig lycka av seger och förakt.....

Hon tog händerna till sig igen och knäppte dem i knäet; det blev tyst. Hon kände sig trött, hennes händer darrade lätt och det föreföll henne att hennes hjärta skälvde.

— Stefan Sienkowski.

Det är något inom honom som ingenting vågar, tänkte hon. Men hur litet jag bryr mig om honom, hur litet de alla komma mig vid.

Vad jag är starkt!.....

Hon kunde ropat det.

.....Något inom honom som ingenting vågar..... Människor som inte våga resa sig upp och spela ut alt, hela sitt liv i ett enda drag..... Vilken svindel av lycka låg eljest icke i den tanken! Så har hennes far tänkt den gången han gick ut från sitt hem, från sin syster och sin gråtande moder och de samlade, bönfallande tjänarnas skara. De hade alla stått kvar i dörren och sett efter honom, och han hade vänt sig om där vägen krökte och hälsat tillbaka, men utan att le, ty han ville inte bedraga dem och låta dem tro att han gick med lätt hjärta. Han var en rik man den gången och en man vilken all lycka tycktes vänta, men han tvekade ej. Och hon hade ofta tänkt på detta: var det endast för folkets skull, för landets frihets skull, den han kanske redan då var alltför klok att fullt tro på?..... eller var det icke mer för den egna befrielsens skull i att känna sig våga helt, en svindel av lycka i att kunna förlora allt.....

I åratal hade han sedan levat landsflyktig och fattig.

Steg närmade sig på mattan, Janina såg upp. Det var Stefan.

— Får jag sitta ner här? sade han, och sköt fram en stol åt sig.

— Ja..... Bakom honom såg hon nu åter de övriga på andra sidan rummet. Fru Sienkowska höll i korten och blandade dem utan uppehåll. Tekla Wodzinska satt litet i skuggan, hennes ansikte var stelt och man såg ej hennes ögon.

Stefan sade i konverserande ton:

— Jag har varit sjuk, det är därför jag inte kommit förrän nu. Tro ej att jag icke haft lust.

— Å, har ni varit sjuk? Jag har besökt er mor en gång, men hon sa ingenting om det.

— Det var ju ingenting att berätta. Hon berättade icke heller för mig att ni varit hemma.

Han har varit sjuk tänkte Janina medlidsamt, och det förekom henne att hon på nytt betogs av något i hans ansikte, som hon mindes sedan långt, långt tillbaka..... Hon såg på hans vita panna med det täta mörka hårfästet. Han satt litet framåtlutad, hans nervösa händer rörde sig oavbrutet, fingrarna trummade emot varandra. Men hon fann ingenting att tala om.

— Ni spelade så vackert, sade han efter en stund; allt det återkom för mig, som jag tänkte på medan jag låg sjuk.

— Och vad var det?

— Jag tänkte på er. Misstyck inte, ni vet hur det är, när man icke är frisk, en tanke kommer för en och släpper en inte. I mitt rum var tyst, på ett bord intill min bädd var en hög med böcker, men jag läste ej. Utan avbrott såg er för mig sådan ni var på middagen hemma; två eller tre situationer hade bitit sig fast i mitt minne och släppte mig icke — jag hoppas ni ej misstycker att jag talar om det?.....

— Nej, sade Janina undvikande, ni var ju sjuk.

— Ja, jag var det..... Han räckte ut handen efter nothäftet på flygelns ställ, såg på det, bläddrade igenom ett par sidor och lade det åter från sig.

— Vad tänker ni på? frågade Janina.

— Uppriktigt sagt inte på nothäftet. Jag skulle vilja påminna er om något ni sade sist. Ni uttalade en önskan att vi två skulle bli goda vänner.

— Gjorde jag?

— Ni var verkligen så vänlig att göra det.

— Ja, svarade hon då, men hon log förstrött. Hon hade yttrat det, det var sant och hon mindes det nu, men i dag var det ej mer detsamma. Det fanns ingen mening i att de skulle bli vänner — eller vad menade väl han? Hon såg på honom med främmande ögon, såg hans alltför fina ansikte på vars känsliga yta tankarna omedelbart tycktes lämna spår, och dunkelt ovilligt kände hon det som ett intrång att han satt där, henne så nära och begärde något som hon ej mer kunde neka..... Hennes fingrar knöto sig i en snabb lust att plåga....

— Låt oss då vara vänner, sade hon och blottade en sekund tänderna i ett mekaniskt leende; men vad tror ni väl jag har att ge?

Hans blick skärptes litet, eftertänksamt, kanske smärtsamt, men han undvek hennes fråga. Han sade i stället:

— Det var vackert, det ni spelade nyss, vad var det?

— En hel räcka olika saker, jag minns det inte själv.

— Det föreföll mig som om ni med er musik mera fyllt en tomhet än givit uttryck åt känslor.

Hon såg uppmärksammae upp på honom — han log snabbt: Får jag röka? och han tände en cigarrett.

Han sade:

(Forts.)

ROYAL YEAST

IMPROVED MOISTPROOF SQUARE PACKAGE

Vad man bör läsa

Som jag betydligt övergått min levnads första halvsekel så gör jag anspråk på att han en del kännedom om, vad människor i allmänhet, men svensk-amerikanerna synnerligast borde läska andens törst, själens hunger med. Skönlitteratur är varken mättande eller läskande, nu i vårt tid. Jag var en gång själv i besittning av omkring tusen volymer slikt skräp, allt, från homeriader till Allen "kärlek för femton cents", allt, från — ja, säg Cicero, så nödgas jag ej besvära minnet med frågor, till —, den där nya filosofen i Philadelphia eller Kankakee, Illinois, dit ett prydligt därhus förlagts. Jag hade till och med en del egna verk, sådant, som jag skrev före omvändelsen, innan jag återfick den smula förstånd, som Herren gav, men, för en tid, återtog. Allt det där har nu gått under klubban, försältš; utom det, som ligger uppstaplat i vedbon, förstås.

Men utan skönlitteratur är jag emellertid ingalunda. Jag har i mitt bokskåp både Montgomery & Wards och Sears & Roebucks katalog, och på en av bokhyllorna synes yerket Telephone directory of Ironwood.

Skön litteratur? Skulle just tro det. Bjuder ej vilken som helst slik uppslagsbok på sköna saker och ting, och emot sköna, d. v. s. låga priser. Ett par fem dollars byxor utbjudas i de verken för tre och en halv, vet jag. Och där får man prima risgryn för nio cents skälpundet. Ett dragspel, som jag nu, sedan mitt skamfilats i tidens orkester, satts i behov av, utbjudes här för "från två till fyrtio dollars per styck." Och slosill, som jag städse beundrat, fås för — nästan ingenting.

Telefonboken är ock anmärkningsvärd och lärorik; mera så än någon av de böcker, som jag utrustat mitt skåp med, men jag aldrig orkade läsa. "Abelson 10". För prästerskapet är det där av intet värde, ty präster äro lärda män; men jag har däremot aldrig vetat ens att Abel var pappa, långt mindre då, att han var ägare till sådan mängd av söner.

"Abraham, shoemaker"? Väl, väl — vem anade väl någonting sådant. Ett hederligt yrke är skomakeriet, och detta har länge erkänts; men att Abraham icke blott var, utan allt fortfarande är skomakare — ja, ej ens Sokrates har upplyst sin läsekrets därom.

Ja, sådant kan läsas i Telefonboka. Har "The World's Best Litterature" i sina sextio oktavvolymer en rad om slikt? Nix. Därför sålde jag skräpet för $25, fastän det kostat mig $100.

Utom de här ovan nämnda skrifterna har jag "Hälsan framför (och bakom) allt". Därå ser jag tydligt och klart, att jag behärskas av alla både okända och kända sjukdomar. Sticket i magen, som jag fick efter förtärandet av en sur äppelkart, det är rama tarmvredet, kräftan och kolera morbus. Såret, som jag ådrog mig när jag stötte mot Andersonska krakens skodda bakhov, det är spetälskan, det. Därtill har jag hjärnfeber och skoskav och lungsot och starr och hjärtfel och sciatika. Det senare någonstans i benen, men var, det har jag ännu ej läst mig till.

Jag är utrustad med tre almanackor. I den ena står det, att slaget vid Pultava ägde rum en viss majdag, men den andra ger sig hin på, att det gick av stapels i oktober.

Och slika motsägelser glädja mig ofantligt, ty jag är själv en smula glömsk av mig, förstår ni.

Karl den tolvte stupade 1718 i ena almanackan. I den andra hölls han med det åliggandet redan nittio år tidigare. Nu för tiden faller man fortare än så.

Ja, som sagt, jag har gjort mig av med vanlig skönlitteratur. Sant är det ju, att jag läser våra dagtidningar, men enbart ity av deras likhet med kataloger och almanackor. Den här tidningen läser jag aldrig, ty i den stå införda skisser, berättelser, poem och slikt någon gång emellanåt. Och jag vill ej se sådant nu för tiden, sedan jag kännt den själsodlande kraft, som läsning om massmord, röverier och annat, som förr ansågs djuriskt — sedan jag kommit underfund om, att sådan läsning höjer mig till djurens nivå.

Du, som läser det här, bör följa mitt föredöme: läs endast almanack, katalog och adresskalender. Om du skall ha dig en tidning, tag då en engelsk, ty däri stå bra annonser och präktiga osanningar av alla slag. Ja, håll dig med allraminst ett tjog tidningar av det slaget, om du har råd därtill, och det har du, om du låter bli att betala för dem. Att ha en svensk tidning på ditt bord är rent av skamligt, speciellt om adressremsan visar, att den är betald i förskott. Folk kan få för sig, att du ej är ekonomisk av dig, samt att du är till den grad gammalmodig, att du söker kunskaper och annan odling.

J. G. R. B.

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPARTMENT

En av en serie artiklar av olika tjänstemän i Manitobaregeringens tjänst.

Varför ungdomen borde besöka Agricultural College.

Alla personer i Manitoba uppskatta icke den plats i vårt undervisningssystem Agricultural College intar. Många tro, att det är ett college, där unga män gå för att lära sig jordbruk, och tro, att de kunna lära sig det mycket bättre hemma. Andra tro, att det är en skola för teoretiska farmare och att det därför icke är någon lämplig plats för deras söner, som vilja bli praktiska farmare.

Agricultural College är en undervisningsanstalt i likhet med folkskolan, högskolan och universitetet, och alla hava de sin plats vid vår ungdoms uppfostran. Agricultural College söker ge de unge männen och kvinnorna i denna provins en liberal uppfostran, genom att träna både deras händer och deras hjärna. Vid tränandet av hjärnan betyder det föga vilket ämne, som studeras, och Agricultural College söker därför giva sina studenter tillfälle att studera de ämnen och problem, som skola konfrontera dem i deras livsarbete.

Varje ung man, vilken undervisning han än förut havt, skall beredas för sin kallelse och det högsta medborgarskap. Han får därför en kurs i affärsengelska för att lära honom att tala väl, att skriva ett gott affärsbrev och att stiga upp och förklara något för sina kamrater. Han får undervisning i artimetik, så att han blir istånd att räkna ut de vanligaste problemen på farmen. Han får gå in i stallet, där en massa av de bästa kreatur finnas till hans förfogande. Han får lära, vad experimentfarmarna och de modernaste farmarna lär om foder och kreatursavel. Han får en praktik, som borde göra honom till en styv bedömare av kreatur, hästar, får och svin. Han får undervisning i sädesbedömning, sädesprovning och sädesval. Han får arbeta i gasmaskinslaboratoriet och lära sig hur han skall operera en gasmaskin. Han skall arbeta i snickareverkstaden. Han kan speciellt studera fjäderfä, mejeri och trädgårdsskötsel, om han så önskar och kan studera flere vetenskaper, som stå bakom hans arbete, d. v. s. botanik, kemi, fysik, bakteriologi.

Den unga kvinnan får liknande undervisning i engelska och aritmetik. Men hon skall gå till sömnadsverkstäder och lära sig att sy sina egna klädningar, göra en hatt, studera olika slag klädesslag: ylle, bomull, linne o. shoddy. I köket får hon nya idéer om kokning och kan studera födan och dieten. Hon får även undervisning i sjukvård, planerande och möblerande av hus. Hon får även studera vetenskaper, kemi, fysik, botanik, bakteriologi, och kunna arbeta med mejeri, fjäderfä och gasmaskiner.

Kanske inget college i hela Nordamerika besitter ett mera bekvämt och önskvärt residens. Det finnes rum för 400 studenter, och det finnes förbindelse med förmak, gymnastiksalar, simhallar och en stor samlingssal. Konserterna, debatterna, skridskoåkningen och kälkåkningen och de sociala kvällarna äro icke blott ett nöje utan en källa till uppfostran för många studenter.

Medan de äldre bröderna kämpa till försvar för ideal vi alla hålla högt, böra de yngre gossarna och de unga kvinnorna göra sig beeredda på det ledarskap, som kanske blir deras i rekonstruktionens dagar. Detta kan bäst göras i skola eller college.

Bör Ni icke vara i college i vinter? Se på saken. Ni kan ej värdera värdet av en uppfostran i dollars och cents. Men även i dollars och cents betalar sig uppfostran.

EDER SOMMARRESA

TILL

VANCOUVER OCH VICTORIA

OCH ANDRA PUNKTER PÅ PACIFICKUSTEN
VAL AV VÄGAR

Låga turistpriser från stationer i

MANITOBA, SASKATCHEWAN, ALBERTA

SLUTLIG RETURGRÄNS DEN 31 OKTOBER 1918.

SE DE RYKTBARA BERGEN — SEDDA BÄST FRÅN CANADIAN NORTHERN

Compartment, Biblioteks-, Observationsvagnar
EDMONTON TIIL VANCOUVER
Bäst i standard och turistvagnar.

CANADIAN NORTHERN

Fullständiga upplysningar om nedsatta biljettpriser etc. från alla agenter

CANADIAN NORTHERN RAILWAY

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,

N. ROSENBERG CO.,

Dr. T. W. DEACKMAN, Med. Sup't.

BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG

Privata och nervösa sjukdomar,

förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER"

en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref inskänder sin adress till

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.